

rigtig mange penge, det kræver nogle organisationer, og det kræver et netværk.

For de af os, der har været så heldige at have været med i noget af det internationale arbejde, f.eks. i FN, FN's generalforsamling eller i Euro-parådet, kan det somme tider være meget svært at forklare for offentligheden den glæde, man kan føle over en hævet parentes, den glæde, man kan føle over, at der er blevet sat et eneste ord ekstra ind i en resolution, så man ligesom fik et fingeraftryk og fik forpligtet nogle lande til at arbejde for nogle ganske bestemte ting. Det kan være meget svært at forklare den begejstring, man kan føle over så små bitte fremskridt. Det er det, jeg mener med, at det internationale samarbejde kræver virkelig tålmodighed og nøjsomhed.

Men alligevel, selv om fremskridtene er små, langsomme og usikre, sker der somme tider nogle spring. Det gjorde der f.eks. i Sydafrika, og det skete der også i Østeuropa. Og set i det lange perspektiv går det faktisk fremad på nogle områder. F.eks. er kvindernes rettigheder blevet styrket, børnenes rettigheder er blevet styrket. Der er flere børn, der går i skole nu, end der gjorde for 20 år siden. Der er færre børnefødsler pr. kvinde i langt de fleste ulande nu, end der var for 20 år siden. Så der er fremskridt at se, selv om man stadig væk i dag kan se i statistikkerne, at forskellen på de rige og de fattige lande er enorm stor.

Kl. 16.30

Vores organisationer er enestående, og FN er enestående, fordi det omfatter alle lande, og vi kan kun arbejde med de lande, som overtræder menneskerettighederne og ikke overholder internationale konventioner, hvis vi har et forum, hvor vi kan mødes. Der er ingen grund til kun at mødes med dem, man er enig med, og med alle de gode. Man skal også mødes med dem, som ikke overholder reglerne, og dem, som har vanskeligheder.

Menneskerettighedssystemet er rygraden i FN's arbejde. Det er værnet mod enkeltstaters dominans, og det er håbet og for nogle få heldige også en ret at få del i menneskerettighederne.

Danmarks arbejde med at fremme menneskerettighederne er som sagt mangesidigt, som det også fremgår af beretningen. Af succeserne kan nævnes torturkonventionen, Den Internationale Straffedomstol og andre vigtige milepæle.

Om udviklingsbistanden vil jeg blot sige til SF, at jeg synes, det er glimrende, at denne her forespørgsel er blevet rejst. Men jeg har altså

læst teksten i forespørgslen, sådan som jeg har lært det i skolen, når jeg skulle skrive stil: Jeg skulle holde mig til emnet. Derfor har jeg ikke villet tale om niveauet for udviklingsbistanden, for det står der altså ikke noget om i forespørgslen tekst.

Selv om jeg har meget sympati for fru Margrete Auken's engagement i ulandsspørgsmål, så vil jeg altså ikke lade mig trække ind i en diskussion om niveauet, for jeg er på mit partis vegne og også personligt stærkt utilfreds med de nedskæringer, regeringen har foretaget på ulandsbistanden. Jeg er stærkt utilfreds med det nuværende niveau.

Men jeg vil være med til at fastholde regeringen på menneskerettighedsaspektet og på demokratispektet, og jeg vil føle mig meget forpligtet til også at holde regeringen fast på at få mekanismerne til at fungere og få organisationerne til at fungere. Det vil jeg meget gerne hjælpe den med, og derfor er jeg medforslagsstiller til det forslag til vedtagelse, som er skrevet her. Forslaget lægger vægt på dette menneskerettighedsaspekt og på demokratispektet, og det er det, som vi fra radikal side vil lægge meget vægt på stadig væk skal være der.

Intet ville jo være lettere end at lave en konflikt på det her ved at sige, at fordi regeringen har skåret ned, kan man ikke tage hensyn til demokratiet og til menneskerettighederne. Den konflikt vil jeg ikke forære regeringen. Jeg vil meget gerne prøve at få den til at holde fast i disse meget vigtige aspekter.

Lad os i fællesskab gøre alt, hvad vi kan, for at få ulandsbistanden op på et anstændigt niveau igen. Det Radikale Venstre støtter naturligvis det forslag til vedtagelse, som vi selv er medforslagsstillere til.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er glad for, at fru Elisabeth Arnold har læst teksten grundigt og vil bede hende også høre efter, hvad der blev sagt, for jeg gjorde faktisk ret meget ud af at sige, at det netop ikke handlede om niveauet.

Det, jeg ville påtale, var, at man havde brugt menneskerettighederne som begrundelse for en dramatisk nedskæring i stedet for bare at sige, at vi skal skære ned. Det er det, der selvfølgelig gør os så forfærdelig usikre på den vurdering her, fordi man har brugt menneskerettighederne som legitimering af den nedskæring, hvor man ikke interesserede sig for, hvordan det andet sæt